

Második üzenet

A menyasszony épülete

Igeolvasmány: 1Móz 1,26; 2,7-10. 18-25; Jel 19,7-9; 21,9-11

I. Isten épülete jelenti a központi kérdést az egész Bibliában; Krisztus menyasszonya a Háromegy Isten épülete – „Jehova Isten az oldalbordát, amelyet kivett az emberből, asszonnyá építette, és vitte az emberhez” – 1Móz 2,22 [angol ford. alapján]:

- A. Az egész Biblia egy építési kézikönyvhöz hasonlítható; az Édenkerttel kapcsolatos kijelentés, a Szentírásban lévő isteni kijelentés kezdeteként, és az Új Jeruzsálemmel kapcsolatos kijelentés, a Szentírásban lévő isteni kijelentés befejeződéséeként, tükrözi egymást.
- B. Ami a Szentírásnak ebben a két részében feltárul, nem más, mint Isten központi gondolata, az isteni kijelentés központi vonala, valamint a Szentírás megmagyarázásának és értelmezésének vezérelve:
 - 1. Az 1Mózes 1. és 2. fejezete nem más, mint a tervrajza Isten organikus építészeti tervének, amelynek célja, hogy meglegyen az Ő isteni épülete (Héb 11,10); Isten vágya, hogy beépítse Krisztust a benső alkatunkba, hogy így az egész lényünk alkatilag újraépüljön Krisztussal; ilyen módon Isten elnyerhet egy testületi embert, aki kifejezi Őt az Ő képében, és képviseli Őt az Ő hatalmával (1Móz 1,26; 1Kor 3,9; Mt 16,18; 2Sám 7,12-14a).
 - 2. A Jelenések 21. és 22. fejezete nem más, mint a fényképe a befejezett épületnek, a Háromegy Isten testületi kifejeződésének; az Új Jeruzsálem jelenti az Édenkerttel kapcsolatos isteni kijelentés tükröződését és beteljesülését.
 - 3. Krisztus a Völegényként vissza fog jönni, hogy feleségül vegye a menyasszonyát, aki a győzteseknek lesz az összessége; ez a győztesek általi felépítés ebben a korban az Új Jeruzsálem kezdeti kiteljesedését szolgálja a királyság korában (19,7-9), és végül az Új Jeruzsálem teljes kiteljesedését szolgálja az új mennyben és új földön (21,2).
 - 4. A Szent Szellem folytonos, az összes évszázadon át tartó munkálkodása által ez a cél ennek a kornak a végére meg fog valósulni; ekkor a menyasszony, a győzedelmeskedő hívők, készen lesznek, és Isten királysága el fog jönni – Mt 26,29; 13,43.
 - 5. A testületi menyasszony, az Új Jeruzsálem, be fogja teljesíteni Isten szándékának a két szempontját (1Móz 1,26); először, az Új Jeruzsálem Isten teljes kifejeződése lesz Isten teljes képében az Ő dicsőségére (Jel 21,11; vö. 4,3); másodsor, ez az Új Jeruzsálem le fogja igázni az ellenséget, meg fogja hódítani a földet, és gyakorolni fogja Isten hatalmát az Ő uralmával az egész világegyetem felett (1Móz 1,26; Jel 22,5; vö. 20,10. 14-15).
- C. Amikor mi mint Isten népe belépünk egy Istennel való szerelmi kapcsolatba, akkor megkapjuk az Ő életét éppúgy, ahogy Éva megkapta Ádám életét; ez az élet teszi lehetővé számunkra, hogy eggyé váljunk Istennel, és teszi Őt eggyé velünk – 1Móz 2,21-22.

II. Ahhoz, hogy Isten és az Ő népe egyek legyenek, kölcsönös szerelemnek kell köztük lennie; az Isten és az Ő népe közti szerelem, amely kibontakozik a Bibliában, elsősorban olyan, mint egy férfi és egy asszony közti gyengéd szerelem – Jn 14,21. 23; Jer 2,2; 31,3:

- A. Amint Isten népe szereti Istent, és időt töltenek azzal, hogy közösséget folytassanak Vele az Ő ígéjében, Isten betölti őket az Ő isteni elemével, eggyé téve őket Önmagával az Ő házastársául, ugyanolyanná téve őket, mint Ő, életben természetben és kifejeződésben – Zsolt 119,140. 15-16.
- B. Isten előbb szeretett minket azzal, hogy betöltött minket az Ő szeretetével, és létrehozta a bensőnkben azt a szeretetet, amellyel Őt és a testvéreket szeretjük – 1Jn 4,19-21.

- C. Az élet, amelyet Istentől kaptunk, a szeretet élete; Krisztus ebben a világban Isten mint szeretet életét élte, és most Ő a mi életünk, hogy a szeretetnek ugyanazt az életét élhessük ebben a világban, és ugyanolyanok lehessünk, mint Ő – 3,14; 5,1; 2,5-6; 4,17.
- D. A természeti szeretetünket a keresztre kell tenni; egy különbség Isten szeretete és a mi természeti szeretetünk között az, hogy a természeti szeretetünknek nagyon könnyű megsértődnie.
- E. Olyan embereknek kell lennünk, akiket eláraszt és elragad Krisztus szeretete; az isteni szeretetnek olyannak kéne lennie, mint nagy vizek felénk rohanó árnak, arra ösztökélve minket, hogy Neki éljünk a saját irányításunkon kívül – 2Kor 5,14.
- F. A testvéri szeretetet illető parancsolat egyaránt régi és új; régi, mert a hívőké a keresztyén életük kezdetétől; új, mert a keresztyén járásuk során ismételten új világossággal virrad meg, valamint új megvilágosodással és friss erővel ragyog – 1Jn 2,7-8; 3,11. 23; vö. Jn 13,34.
- G. A Test felépíti magát szeretetben, hogy Krisztus menyasszonyává legyen (Ef 4,16); a mi Istentől kapott, újjászületett szellemünk a szeretet szelleme; a szeretet égő szellemére van szükségünk a mai gyülekezet hanyatlásának legyőzéséhez (2Tim 1,7).
- H. „Az ismeret felfuvalkodottá tesz, a szeretet pedig épít” (1Kor 8,1b; vö. 2Kor 3,6); amikor egymást szeretjük, az annak jele, hogy Krisztushoz tartozunk (Jn 13,34-35); az elsőség kívánása [szó szerint: szeretése] a gyülekezetben ellentétben áll az összes testvér szeretésével (3Jn 9).
- I. Éppúgy, ahogy az Úr Jézus a lelki életét adta, hogy miénk lehessen az isteni élet, úgy nekünk is el kell veszítenünk a lelki életünket, és meg kell tagadnunk az ént, hogy szeressük a testvéreket, és étellel szolgáljunk nekik a Test életének gyakorlásában Krisztus menyasszonyának elkészítéséért – 1Jn 3,16; 4,17 és 5. lábjegyzet; Jn 10,11. 17-18; 15,13; Ef 4,29 – 5,2; 2Kor 12,15; Róm 12,9-13.
- J. A szeretet a legkiválóbb út arra, hogy bármik is legyünk, vagy bármit is tegyünk a gyülekezetnek mint Krisztus organikus Testének a felépítéséhez – 1Kor 12,31b – 13,8a.

III. Meg kell látnunk, Isten mit tett azért, hogy létrehozzon egy saját Magához hozzáillő párt; az 1Mózes 2. felfed egy képet Krisztusról és a menyasszonyáról Ádám és Éva előképeiben:

- A. Ádám Istent jelképezi Krisztusban mint az igazi, egyetemes Férjet, aki feleséget keres Önmagának – Róm 5,14; vö. Jn 3,29; 2Kor 11,2; Ef 5,31-32; Jel 19,7-9; 21,9-11.
- B. „Monda Jehova Isten: Nem jó az embernek egyedül lenni; szerzek neki segítő társat, hozzá illőt” – 1Móz 2,18 [angol ford. alapján]:
 - 1. Ádám feleség iránti szüksége Istennek azt a szükségét jelképezi és ábrázolja – az Ő ökonómiájában –, hogy legyen egy felesége mint az Ő hozzáillő párja, kiegészítője (szó szerint: a párhuzama); habár Isten, Krisztus, teljes mértékben és örökkévalóan tökéletes, Ő a gyülekezet mint a felesége nélkül nem teljes.
 - 2. Isten arra vágyik, hogy egyaránt meglegyen Neki Ádám, aki Krisztust jelképezi, és Éva, aki a gyülekezetet jelképezi; az Ő szándéka, hogy „uralkodjanak” (1,26 [Kecskeméthy]); hogy meglegyen egy győzelmes Krisztus plusz egy győzelmes gyülekezet, egy Krisztus, aki legyőzte az ördög munkáját plusz egy gyülekezet, amely megdöntötte az ördög munkáját; Isten azt akarja, hogy Krisztusnak és a gyülekezetnek uralma legyen (Róm 5,17; 16,20; Ef 1,22-23).
- C. Isten a földből mindenféle mezei vadat és mindenféle égi madarat formált, és Ádámhoz vitte őket, „és nevet ada az ember minden baromnak, az ég madarainak, és minden mezei vadnak; de az embernek hozzá illő segítő társat nem talált” – 1Móz 2,19-20.
- D. A feleségnek ugyanolyannak kell lennie, mint a férjnek, életben, természetben és kifejeződésben; a barmok, a madarak és a vadak között Ádám nem talált saját magának kiegészítőt, olyan valakit, aki illő lehet őhozá – 23. vers.
- E. Ahhoz, hogy saját Magának létrehozzon egy kiegészítőt, Isten először emberré lett, amint ezt Ádámnak az Isten általi megteremtése jelképezi – Jn 1,14; Róm 5,14.

- F. „Bocsáta tehát Jehova Isten mély álmodat az emberre, és ez elaluvék. Akkor kivett egyet annak oldalbordái közül, és hússal tölté be annak helyét” – 1Móz 2,21 [angol ford. alapján]:
1. Ádám mély alvása Évának mint feleségének a létrehozásához jelképezi Krisztus kereszthalálát a gyülekezetnek mint az Ő hozzáillő párjának a létrehozásához – Ef 5,25-27.
 2. A Bibliában az alvás halált jelent – 1Kor 15,18; 1Thessz 4,13-16; Jn 11,11-14.
 3. Krisztus halála nem más, mint az életet felszabadító, életet átadó, életet terjesztő, életet sokszorozó és életet reprodukáló halál, amelyet az jelképez, hogy a gabonamag földbe hull, hogy így meghaljon és felnövekedjen azért, hogy sok magot teremjen (12,24) a kenyér elkészítéséhez, amely kenyér a Test, a gyülekezet (1Kor 10,17).
 4. Krisztus halála révén az Őbenne lévő isteni élet felszabadult, az Ő feltámadása révén pedig az Ő felszabadult isteni élete átadatott az Ő hívőibe a gyülekezet megalakításához – Lk 12,49-50; vö. Róm 12,11; Jel 4,5.
 5. Egy ilyen folyamat révén Isten Krisztusban bemunkálódott az emberbe az Ő életével és természetével, hogy ez az ember ugyanolyan lehessen, mint Isten, életben és természetben azért, hogy illő lehessen Őhöz mint az Ő párja.
- G. „Az oldalbordát pedig, amit kivett az emberből, asszonnyá építette Jehova Isten, és az emberhez vitte” – 1Móz 2,22 [Kecskeméthy és angol ford. alapján]:
1. Az Ádám felnyitott oldalából kivett borda Krisztus törhetetlen, elpusztíthatatlan örökkévaló életét jelképezi (Héb 7,16; Jn 19,32-33. 36; 2Móz 12,46; Zsolt 34,20), amely kifolyt az Ő megdöfött oldalából (Jn 19,34), hogy életet adjon át az Ő hívőinek a gyülekezetnek mint az Ő hozzáillő párjának a létrehozásához és felépítéséhez:
 - a. Krisztus oldalából vér és víz jött ki, de mindaz, ami Ádám oldalából jött ki, az oldalborda volt a vér nélkül.
 - b. Ennek az az oka, hogy Ádám idején nem volt szükség a vér általi megváltásra, mert nem volt bűn; amikor Krisztus a kereszten „aludt”, már ott volt a bűn problémája; így a Krisztus oldalából kijövő vér a törvényes megváltásunkat szolgálta.
 - c. A vért követően a víz jött ki, amely nem más, mint Isten áramló élete az organikus megmentésünkhöz (2Móz 17,6; 1Kor 10,4; 4Móz 20,8); ezt az isteni, áramló, nem teremtetett életet az Ádám oldalából kivett borda jelképezi (Róm 5,10).
 2. Az 1Mózes 2,22 nem Éva megteremtéséről beszél, hanem a megépítéséről; Éva megépítése az Ádám oldalából vett oldalbordával a gyülekezet megépítését jelképezi a feltámadási élettel, ami Krisztusból szabadult fel az Ő kereszthalála révén, és átadatott az Ő hívőibe az Ő feltámadásában – Jn 12,24; 1Pt 1,3.
 3. A gyülekezet mint az igazi Éva nem más, mint Krisztus összessége az Ő összes hívőjében; a gyülekezet Krisztus reprodukciója; Krisztus elemén kívül nem szabadna a gyülekezetben más elemnek lennie – 1Móz 5,2.
- H. Csak az, ami Krisztusból jön ki az Ő feltámadási életével, lehet az Ő kiegészítője az Ő menyasszonyaként (1Kor 12,12; Ef 2,6; 5,28-30); a gyülekezet egy szintizta termék Krisztusból; a gyülekezet „krisztusi”, „feltámadási” és mennyei.
- I. Ádám és Éva, egyek lévén, házasséget éltek együtt mint férj és feleség (1Móz 2,24-25); ez azt ábrázolja, hogy az Új Jeruzsálemben a folyamatokon átment és kiteljesedett Háromegy Isten mint az egyetemes Férj házasséget fog élni a megváltott, újjászült, átformált és megdicsőített emberiséggel mint a feleséggel, örökké (Jel 22,17a).
 - J. Az örökkévalóságban, vagyis vég nélkül, az isteni, örökkévaló és mindent felülmúlóan dicsőséges élet által ők olyan életet fognak élni, ami Istennek és embernek egyetlen szellemként való elegyedése – olyan életet fognak élni, ami „szuper-kiváló”, és ami áldásokkal és örömmel túlszordul.